

має розуміння і розпізнавання факторів взаємин людини з природою - екологічних. Це фактори, що виникають при зміні природних умов, викликаних діяльністю людини, - виснаження ресурсів, забруднення навколишнього середовища, виникнення небезпечних технологій і т. ін.

5. За передбачуваністю фактори також можуть бути передбачуваними (закономірними) і несподіваними (випадковими). Передбачувані фактори проявляються як етап розвитку, вони можуть прогнозуватися і викликаються об'єктивними причинами. Несподівані фактори часто бувають результатом чи грубих помилок в управлінні, чи яких-небудь природних явищ, чи економічної залежності, що сприяє розширенню і поширенню локальних факторів.

6. За строками впливу на підприємство виділяють: – короткострокові (до 1 року); – середньострокові (від 1 року до 3 років); – довгострокові (від 3 років до 10 років); – постійно діючі.

Наведена вище класифікація факторів впливу на промислове підприємство дозволить даним суб'єктам господарювання підвищити ефективність розробки та реалізації власних стратегій розвитку, а також дозволить більш оперативно реагувати на зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, що у свою чергу повинно позитивно вплинути на результати їх фінансово – господарської діяльності, зменшити їх втрати та збитки і надати їм додаткові ресурси для розвитку.

Роботу виконано під керівництвом професора, д.е.н., Логузової Т.Г.

ASSESSMENT OF BANKRUPTCY PROBABILITY IN THE SYSTEM OF ANTI-CRISIS MANAGEMENT OF THE ENTERPRISE

К. Fedoryachenko, O. Pavliuk, students of group i18mm, SHEI "PSTU"

An important place in the system of crisis management of enterprises is the procedure for assessing the probability of bankruptcy of the entity. Depending on the results of such a procedure, enterprise management forms a set of managerial decisions to improve the financial and economic condition of the enterprise.

The analysis of scientific literature proved that there is a number of methodical approaches on bankruptcy approach forecasting.

The most well-known are discriminatory factor models (Z-accounts) of Altman, Liss, Taffler, Springayet, and others. In addition to foreign models, there are models of domestic authors and scholars of the neighboring countries, such as models of Tereshchenko, Savitskaya, Irkutsk model, and others.

The Altman model is considered classical in its field and takes into account factors such as the ratio of its working capital to total assets, the ratio of retained earnings to total assets, the ratio of profit to the payment of interest to the total assets, the ratio of equity to liabilities, the ratio of net income to total assets.

Unlike the Altman model, the Taffler model takes into account the following indicators to assess the probability of bankruptcy: the ratio of operating profit to current liabilities, the ratio of current assets to liabilities, the ratio of

current liabilities to the amount of assets, the ratio of net income to the amount of assets.

The Liss model includes such factors as the ratio of working capital to assets, the ratio of operating profit to the amount of assets, the ratio of retained earnings to the amount of assets and the ratio of equity to borrow.

These models, however, have a number of drawbacks and limitations regarding practical use in the conditions of the domestic economy. Thus, testing domestic enterprises according to these models showed that they are not quite suitable for assessing the risk of domestic business entities, because they do not take into account the specifics of the structure of capital in various industries.

Therefore, we consider it expedient to use those discriminatory factor models that are developed taking into account the peculiarities of doing business in the domestic conditions of the economy, the structure of capital of enterprises, which has developed in modern conditions. These models include the model of Tereshchenko and Savitskaya.

The subject of further research is a comparative analysis of the results of bankruptcy assessment on the above-mentioned models, as well as improvement or even the development of a new model that could be used for domestic enterprises.

The work was performed under the direction of Doct. of Science, prof. Logutova T.G.

УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

А.О. Желіба, І-18-МН-М, ДВНЗ «ЛДТУ»

Зовнішньоекономічна діяльність кожної країни є важливою умовою її економічного зростання. Особливо це актуально за сучасних умов, коли набувають інтенсивного розвитку процеси міжнародної економічної інтеграції, транснаціоналізації, міжнародного поділу праці, глобалізації світового господарства. Зовнішньоекономічна діяльність сприяє розвитку перспективних напрямів експортного потенціалу; саме за рахунок зовнішньоекономічної діяльності наша країна вирішує проблему нестачі енергоносіїв, новітніх машин та устаткування, технологій, деяких товарів народного споживання.

Сукупність методів, напрямків і форм торгівельно-економічних відносин називають управлінням зовнішньоекономічною діяльністю. Все управління зовнішньоекономічною діяльністю можна поділити на декілька великих блоків які будуть розрізнятися за регулятивними факторами, а саме на загальнодержавні регулятивні фактори, фактори регуляції в Україні та фактори в середині підприємства. На міжнародному ринку держави дотримуються декількох стратегій упровадження зовнішньоекономічних політик, які контролюють зовнішньоекономічну діяльність з країнами